

Cây bạch tùng (the white pine).

Tác Giả: Trán Khánh Liám

Chúa Nhật, 04 Tháng 10 Năm 2009 20:40

Tôi đến Virginia Beach vào buổi chiều thứ năm tháng tám. Không khí thật mát vì cơn mưa rào vừa đổ tßi. Hàng cây tùng đã yểm hai bên đường. Trßng bay xuống hiên, khi máy bay đáp xuống rồi, tất cả đều có bao phßi như cây rơm. Tôi phi trßng đi ra, nếu không có hàng bóng che thì không thể nào biết được đó là nơi chßa hàng nhßu cßs và cßm yếm chỉ có máy bay cßa một phi trßng qußc tß.

Virginia Beach nơi tôi ngßi như bãi biển tuy tßp đón như nßu du khách tß Hoa Thßnh Đßn hay tß như thành phố khác cßa tßu bang tßi. Nơi đây cũng có nhßu ngàn quân nhân Hßi quân cßa hßm đến trú gßm có căn cß, các bßn tßu để lßi tß không vßn hßm tßi các lßi chỉ nßu hßm để cß. Cảnh trí tßp vß cách xây cßt các cßs đến như bß trí cây cßi để lßi, như tß là các lối tßng và phong mßc chßng chßt hai bên đường, kết thành như khu rừng lá xanh tßi.

Mßi lần tôi tßi Virginia Beach đều có như cßm nhßn vß đến đây. Hôm nay đến đây vßi nhßm vß trông cháu. Con tôi mới sinh cháu trai thß hai được sáu tßn lß. Mẹ bßng con trong một gißi vßi qußn tß vai xuống hai vòng eo. Còn thßng cu lßn thì tôi bßng bß. Trß dßi hai năm không phải mua vé, do đó không có ghßngßi. Chuyßn bay chßt nßch, không thßa một chß trßng! Con tôi cần chuyßn bay tßi vßi hi vßng hai cháu như khi lên máy bay đúng vào gißc ngß, như thß thußn tßn hßn cho ngßi giß trßu. Tính chuyßn là một vißc mà sßxßy ra lßi không chỉ u theo ý ngßi: Thßng cu lßn trßc khi lên máy bay, nó đã nhìn thßy nhßu chỉ cß máy bay đến trong phi trßng. Tôi phòng chß để i, nó thßy như chỉ cß máy bay khßng lß bay lên đáp xuống thßt thú vß. Như chỉ cß máy bay này lôi cußn sß chú ý cßa nó nên nó chßng chßu ngßi yßn như để cß cái nó lßi ít đòi như thß khác.

Con tôi vß nhà tính tßi nay tám tháng để bß mß lo chuyßn giúp để lúc sinh để. Thß là có thßng cu lßn, rồi lßi thßng cu tßu. Thú vß thßt. Thßng cu lßn thì lßt tßt bßt để u bißt đi, lúc vß nhà nó được đầy năm! Cu lßn sinh tßi heo, con heo vàng! Nên cß nhà mußn mua một con heo quay để mừng sinh nhật nó. Một bßa ăn có đầy để các con, các cháu trên mßi ngßi, nếu phải làm một bßa ăn thì cũng không dß dàng, phải có món nß món kia. Bây giờ có một chú heo quay 25lbs thßm phßc, cßng thêm bún, bánh hßi, ít chai bia để cay, rau thßm và một vài món lßt vßt khác thì cũng xßm trò. Bßa cßm hôm đó vui đáo để. Chàng rßc cßa tôi lßn hßn hßt trong gia đình, nên như vißc gì ngßng là tßi tay. Anh để cß trao phó chßt heo. Cái tính cßn thßn, khéo tay đã để cß gia đình tín nhßm, nay vißc quan trßng như thß này thì làm sao tránh được cái vai trò chß bßp. Con heo quay vừa để a vß hãy còn nóng. Thß là nó để cß xß ra một nßa, một nßa để

Cây bạch tùng (the white pine).

Tác Giả: Trán Khánh Liám

Chúa Nhật, 04 Tháng 10 Năm 2009 20:40

dành cho các con các cháu sau bữa ăn để pha phần vào nhà; còn nữa kia để các chị xếp lên đĩa, nhúng nhúng miếng sên thì để các chị tạt phía ngoài sên ra thì ngoài để cho các nhà, mọi người mời mời, khá đẹp. Bữa con cái nâng ly chúc mừng con heo vàng chóng lớn, ngoan ngoãn. Sên heo ngon ngon quá nên để các chị pha trộn hai. Và các chị nhé, các nhà có mời bữa cơm thật vui vẻ trong không khí đoàn tụ mừng sinh nhật bé đầy năm.

Annie từ phía góc bàn chị nói : ông ơi chắc lâu lâu cũng nên mua một con heo quay nhé nhé này, ngon quá ông ơi. Tôi nói nhé : con ơi, con là đứa cháu lớn nhất trong nhà. Con để các chị yêu quý, chị u chuồng. Ông thà ng bà con và nâng nư con hân ai hết vì lúc đó chỉ có con là cháu duy nhất của ông bà. Annie ôm lấy tôi cảm động.

Annie sinh vào những tuần lễ nóng bức, công nhân Diana và tôi đến Pháp. Tôi cảm thấy mãi cái dịp sinh cháu đỉnh lên với cái tang công nhân. Ngày mừng cháu ra đời, các nhà chúng tôi tập đông đủ : Đứa cháu đầu tiên để các nuôi nấng khôn ngoan. Tôi bắt đầu rửa tay thật kỹ khi bế cháu. Annie ra đời, đã đưa tôi cho gia đình niềm vui vô tận. Rồi đến Matthew, đến Liam, đến Emily, đến Logan! Năm cháu nhỏ ngoài các chúng tôi đã có là niềm an ủi và là sợi giây liên kết trong gia đình giữa cha mẹ, con cháu.

Tôi Virginia vào buổi giữa đêm. Thời gian bay chỉ ba tiếng mà tôi mệt mỏi. Thời gian Liam lần đầu trong tay tôi chỉ hai tiếng để ngủ. Một quá nó mệt đi ngủ, và tôi thấy thật là đôi chút.

Sáng nay thức dậy rồi, những tôi thấy các thức để chứa hân và tôi có một chương trình trong một tuần lễ này để cháu. Tôi không thích bữa con nít, nhất là những đứa trẻ và mọi sinh. Có thể vì không cần thức ăn, nó bé quá, sẽ đánh rửa xong để không chị. Một hôm nói chuyện với con dâu của tôi, cháu cũng nói : bữa con cũng nói vậy. Thế ra không phải riêng tôi mà những người đàn ông như tôi ít khi có dịp để bữa con bế cháu. Tay thì khéo khéo, mà tâm trí thì cũng chị ng khác hẳn các bà mẹ chút nào trong việc bế ng bế. Chàng rể của tôi ít nhất cũng có hai đứa con : đứa mẹ hai, đứa mẹ ba tu. Bây giờ của ta bữa con đã nhuyền nên mọi việc là bế ng bế cu Liam. Cu Liam lúc này gần hai tuổi nên đã nói lời tiếng Việt và biết nhận diện trên mặt hình. Liam nhìn vào gia đình đã nhận ra và nói : bác V.

Trên buổi sáng nay, cha con tôi cho các cháu ăn sáng rồi, bế tôi nó vào chuồng. Cái chuồng để đóng khung ba mặt tiếng, còn mặt khác thì chèn ghế bành và cái gối ngồi để baby để cho bé Logan nằm vào đó. Chúng tôi chuần bữa sắp xếp lại nhà của, vì đã nhieu tháng con gái tôi không có nhà để sắp xếp cho gia đình.

Đác mát lúc sau khi xáp xáp nhà cáa, tôi láy đián thoái liên lác vái ngái bán Richmond, Virginia. Tôi đã có ý nghĩ tákhi nhà là thánào cũng phái đi Richmond. Đi Richmond đágáp mát ngái bán H.O. tôi váa liên lác đác cách đây sáu tháng. Đã bao nhiêu năm tôi ván trông ngóng có đáp gáp lái nháng ngái bán đáng ngũ cáa tôi. Ông bán này ngày xáa nám ngay sát phòng vái tôi. Đán vácáa tôi toàn nhà tián chánên chácán đác táng là có mát lá liên lác vái nhau. Cách ngày mát nác ba năm, khi tôi đác chá đánh vá coi đán vá. Mát ngày máa to gió lán, chúng tôi bánác tràn vào táng căn nhà .Sáng đáy : giun, đá, cárán náa không cháa phòng nào mà không có. Đán vá tôi, nháng ngái làm văn nghá, cágái là nghásĩ đi! Tôi quyát đánh láp mát káhoách cháng lát. Thálà anh em ngái bàn vái nhau : đán vá nhácáa tôi chá đác cáp phát có 200 lít xăng cho mát xe jeep, mát xe dodge và mát xe truck. Làm sao có thá đáxáng cháy. Chúng tôi mái khi đi công tác xa tháng đác cáp bông xáng, lái khi đán đán vá thì cũng đác lì xì mát vài cái bông xáng. Cha con ráng dành đám đátáng lái cho đán vábán, nháchá đá đát sáa lái các căn phòng làm viác. Tôi cháy tái công ty đáng V.N xin đác hai trăm bách xi măng. Chúng tôi đào đát chung quanh nhà, đào mát chiác hálán cháa nác cháy tá chung quanh nhà ra đó đá nuôi cá tra, mát hánhá tráng hoa sen và thácá phi. Sau ít tháng, chúng tôi đã làm xong káhoách. Thálà hácá tra đác thành hình , bên trên là chá đátáo đá ăn cho cá. Hásen đác thácá phi và tráng sen. Nháng buái sáng trác giá điám danh hay buái chiáu nháng nhân viên trác đáu ra ngám nháng bông sen ná ra thám phác. Máy tháng sau hácá cha đã hoátáng vui vá. Nhân viên trác đác câu cá phi, nháng không đác dá đián, sácá chát cá há. Thálà các anh em trong đán vácáa tôi câu cá, đáa vào câu lác bánhá chián vái xá cho buái tái trác thêm háng vá. Câu lác bá đán vácáa tôi không cho đáu tháu nhá nháng đán vá khác, mà đá dành nuôi gia đánh tásá. Káhoách nuôi cá tra là đákhi nó lán bán đi láy tián cho nhân viên đi công tác hay xá đáng vào nháng công viác hiáu há.

Khi nhác sĩ Anh Thi tánán nhân chuyán đi công tác tái Qui nhán. Trong xe có Mác Thá Nhân, Ngái Nhán Tráng, chuyên viát truyán ma và Anh Thi. Xe jeep lát thì có ngái bá tháng, cába đác đáa vào bánh vián băng bó. Anh Thi tánh táo không sao, nháng vì cán thán đá tránh nháng bát trác. Đêm hôm đó Anh Thi lên cán và đã ra đi tát tái. Lúc đó Anh Thi mang cáp bác trung sĩ. Anh Thi đác nhiáu ngái biát tên đán nhá bài Hoa Bián cáa anh. Náu tôi không lám thì cũng vì thá mà anh có tên trong cuán hái sácáa Hái Quân Viát Nam.

Sau cái tang này, chúng tôi dành viác trông coi câu lác bácáa đán vá, không nhá ân tián đáu tháu, đágia đánh Anh Thi, gám bámá và các em làm viác láy tián nuôi gia đánh.

Tráng nháng kániám nhá thá, nên tôi cátìm mái mát mà không gáp đác nháng bán đáng ngũ. Thálà sĩ quan tiáp liáu cáa chúng tôi. Anh đã khéo thu xáp mái chuyán trong đán vá. Chúng tôi có nhiáu tâm tình vái nhau. Sâu đám nhá thá làm sao mà không nhá nhau, không tìm gáp lái vái nhau.

Cây bạch tùng (the white pine).

Tác Giả: Trán Khánh Liám

Chúa Nhật, 04 Tháng 10 Năm 2009 20:40

Lý do thì hai tôi muốn đến Richmond để thăm một người bạn khác, năm ngoái khi nghe tin tôi ở Norfolk, anh đã không quên người lái xe xuống thăm chúng tôi. Hôm đó với tôi nấu phở típ bạn, đồ ăn bạn khen là ngon. Tôi gặp năm ngoái mà năm nay lại còn muốn gặp. Chắc vì ân tình. Tôi coi ân tình nên đã viết cuốn Tình Yêu Xưa Kéo Chuyền ba tháng sống ở Lyon, cùng bà xã chăm lo cho bà nhà bạn bạn o bạn. Sau những gì ở nhà thông tin với, tôi lang thang trên hè phố, có khi đi trên những bậc trên giòng sông Sôn, nghe được một chuyện. Như và ghi lại để chia sẻ với bạn để. Cuốn sách đã trừ đi và chưa bán gây qu. Vì những chuyện không vui nên chỉ tay thây thây thông tin a trở lại có một cuốn và một số cuốn cho bạn bè ở Lyon.

Tôi được biết người bạn tên họ Kiều từ khi ở Việt Nam, những sâu đậm nhất trong thời gian chúng tôi cùng học ở California. Ngày nào chúng tôi cũng gặp nhau trong lớp học hay ngoài những quán ăn trong trường. Học xong mỗi người mỗi ng, rồi trôi. Sau mười lăm năm tôi gặp lại khi đi qua Richmond. Có hai việc chúng làm ăn khá gì. Việc chúng con cái ở một căn nhà khá lớn ngay bên cạnh bạn học. Nhà có chiếc thuyền nhỏ để những lúc nhàn rỗi bạn lại đi thuyền thóc cạnh vọt. Bạn tôi vì còn bà con ở Việt Nam nên có một lần về một chút hai tháng. Những việc nhà lo tiêu và nuôi những con. Trong chuyến đi ngang chân lại nghe một đêm, chia nhau chai rượu và những miếng thịt nướng, để lại bao nhiêu tâm tư quý mến và mong cho những thành công của nhau. Tôi cũng được nói chuyện với chị và chia sẻ tâm tư. Trong cái ồn ào và lo lắng tôi thấy tôi nghĩ, không biết bao lâu gia đình mới yên ổn, các cháu khôn lớn và thành tài. Tôi muốn trở lại gia đình này một lần nữa để tận mắt nhìn thấy cảnh êm ấm và sự trưởng thành của các cháu.

Trước khi đi Virginia, Tôi đã liên lạc và để nh một mình đi tới đó. Thấy những được các bạn quý mến tình nguyện đi đón. Tình người sao tốt lúc này với còn sâu đậm đến như thế! Tôi gọi cho bạn Kiều để hẹn đón tôi. Ngày thứ sáu, tôi lấy con gà đi bán rồi ra rồi cho lên nấu phở. Vào buổi trưa, chúng tôi đã gặp nhau. Tôi đưa một bạn. Bạn tôi khen ngon cũng như lần trước được với tôi típ đón bạn thông tin nóng.

Chúng tôi lên xe trước chỗ Richmond. Vui chuyện quá, bạn tôi lại được gặp trước khi ra khỏi Norfolk! Được đi hôm nay có nhiều xe nên thông tin để chị em. Bạn tôi nói đến được ngày lúc nào cũng như thế. Chắc một trăm dặm mà một giờ ba giờ lái xe. Rồi cuối cùng chúng tôi đã tới nhà. Tay bắt một miếng, tôi gặp với bạn trong tay đang ôm thông tin cu tám tháng ngừng trĩu.

Như đã hẹn, chúng tôi tới cà phê starbuck. Gặp được Thảo, anh em vui mừng, thấy đã mong như. Thảo trông chúng chị học trên ba mươi năm với trước. Anh đã có gia đình, có hai đứa con gái và đã yên ổn như cũ của sống. Chúng tôi mừng cho anh. Có ba chúng tôi nhâm nhi ly cà phê nóng, chuyện vẫn không ngừng và biết được số liên hệ giữa Kiều và Thảo. Chúng tôi mừng cho nhau và mong cho ngày anh em gặp gặp trong dịp này.

Cây bạch tùng (the white pine).

Tác Giả: Trán Khánh Liám

Chúa Nhật, 04 Tháng 10 Năm 2009 20:40

Trá vá nhà bán Kiáu, tôi đác đán đi thăm quanh nhà. Phía trác có cá ba cây bạch tùng lá xanh mát thát đáp. Mát cây phong máu đá rái nái tiáp là thông. Phía sau có dàn dây leo, náu tôi không lám là clematis máu vàng. Vá bán tôi có ká nháng ngày mùa xuân, khi con ván khuyên trá vá bên song cáa kèm theo nháng tiáng líu lo, gái lái bao rung cám.

Tái hám đó, chúng tôi dùng cám tái nhà bán Kiáu. Thá bát đáu kiáng cá. Tôi cũng kiáng, nháng nháng đáp nhá thá này không cho phép. Máy ngái chúng tôi đã cáa hát mát chai sauvignon đáa cay vái món ăn tiáp bán đáy khoái kháu.

Sau báa ăn, Thá vá, chá còn ba chúng tôi ngái trong phòng khách trò truyán. Trái vá khuya, vái đán đáng váa đi váa vá, bán tôi lái xe gán sáu tiáng mát lá, xin phép đi ngá sám. Hai chúng tôi còn lái ngái nói chuyán vá cuác đái, vá nháng thành công, vá con cái, vá viác đáy đá các cháu vá nháng rung cám trác nháng cám háng, viát thành lái cho ngái cháng viát nháng giáng nhác trám báng. Chá cho tôi biát đã viát nhiáu lái cho nhác trá, tá khi con gái có mang cho tái khi cháu đáu lòng ra đái và bây giá báng bá nó. Chúng tôi nói chuyán quá náa đám, xem bá đã mát. Tôi có lái máng cho cáp vá cháng này. Nhát là cá hai đã hoàn tát bán phán nuôi dáng con cái cho tái ngày nay thành đát. Há không còn lo láng mà chá chăm lo công viác tháng nhát. Nháng lúc ránh rái, chá viát lái, anh phá nhác. Tôi tháy chá đã có đác sá bình an vào tuái này.

Buái sáng thác đáy, tôi và bán Kiáu đáa nhau ra phía trác cáa. Cá hai bàn vá viác chăm sóc, cát táa cho ba cây bạch tùng đáp mát. Tôi tháy anh chá đang tán háng cái đáp lúc mái tóc bát đáu đái máu; Hánh phúc tuyát vái cho tuái hác! Mát luáng gió nhá đáu đáa phe pháy nháng cáná lá trên ráng bạch tùng lá lát. Không gian tĩnh láng mán trán niám vui háp quán cáa bán háu./.